

oplyste paa hans Distrikt, vil han blive affødiget uden Barmhertighed. Jeg tror ikke, der kan lægges Administrationen Noget til Last i saa Henseende. Hvad den nye Ordning angaar, da tror jeg, at der er taget de Forholdsregler, der ere hensigtsmæssige for at undgaa Misligheder i Fremtiden, forsaavidt de i det Hele kunne undgaaes. Det er blevet forbudt at sælge af Deputatbrænde. Det er selvfølgelig blevet dem forbudt at møde paa Auktionerne og være Mellem-mænd mellem Kjøberne og Akademiet, og det er blevet dem paalagt ikke uden særlig Til-lædelse at kjøre Brænde for Kjøberne. Jeg maa imidlertid bemærke, at det ikke kan gaa an at nægte dette absolut. Det kan ikke give Anledning til Misligheder — forsaavidt der ligefrem er Tale om Dyveri, kan man jo aldrig med fuld Sikkerhed værges sig — og det maa desuden siges at være et Tillæg til Skovfogdernes Løn, som er temmelig nødvendigt for dem. Det er jo ogsaa vel bekjendt, at mange private Skovfogder have deres Udkomme gennem Brændekjørsler. Det er derfor nærmest blevet paalagt de to Skovfogder, om hvilke disse Misligheder ere opdagede, som en Straf ikke at maatte kjøre Brænde for Kjøbere i Skoven, og det vil være en meget følelig Multt for dem. — Hvad Underhaandsalget angaar, da maa den ærede Ordfører, efter som han udtalte sig, have misforstaaet Ministeriets Skrivelse ganske overordentligt, hvis han virkelig vil, at hans Udtalelse skal tages ganske bogstavelig; thi der er virkelig ikke Tale om, at man vil indføre Underhaandsalget som det Regel-mæssige, nei, det Regelmæssige er Auktioner, men i visse enkelte Tilfælde maa ved Sorø Akademis Skove som ved enhver anden Skov Underhaandsalget tillades. Det har noksom vist sig, at det gamle absolute Forbud i saa Henseende har været uhensigtsmæssigt, fordi det nemlig ikke kan overholdes. Underhaandsalget findes desuden for alle Skovdistrikter ogsaa for Statens Skovdistrikter. Den Ordning, der nu er indført paa Sorø Akademi, er i Alt overensstemmende med den Ordning, som i længere Tider har været gjældende for alle Statens Distrikter, og jeg tror, at man i enhver Henseende har været tilfreds dermed. Jeg haaber at faae Met i, at den Ordning, der nu er indført, vil vise sig praktisk baade overfor Akademiet selv og Kjøberne og for at undgaa Misligheder fra Betjentes Side. — Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre i Anledning af, at den ærede Ordfører undrede sig over, at Ministeriet havde nægtet Forstanderen for Viby Højskole Statsstusud af Sorø Akademis

Midler. Det er sket af den simple Grund, at det for Ministeriet er oplyst, at han har udtalt Sympathi for Nihilismen i Rusland. Jeg har fundet, at en Mand, der udtaler sig saaledes — og det har staaet i hans eget Blad, vi have ikke høvt den fjerneste Grund til at sætte ham i Forhør for den Sags Skyld; den var tilstrækkelig oplyst for Ministeriet — ikke kunde være stillet til at nyde Understøttelse fra Statens Side for at opdrage den danske Ungdom. Det er min Mening om den Sag. Hvis de Herrer have en anden, maa De om det; jeg har ikke i Sindet at forandre min Stilling i saa Henseende.

Dahl: Med Hensyn til de Endringsforslag om Nægtelser og Nedsættelser for Realskoler, der findes under Nr. 126—41, skal jeg tillade mig et Par korte Bemærkninger. Disse Nedsættelser og Nægtelser, som for største Delen ere Gjentagelser fra i Fjor, ville, hvis de blive endelig vedtagne, blive yderst følelige for flere af de yngre Realskoler, der netop i deres første Arbejdsaar have en haard Kamp at bestaa for at bestridde Udgifterne til Skolemateriel og til de forskjellige Samlingers Vedligeholdelse. Om Realskolerne, baade ældre og yngre, maa det overhovedet siges, at deres Naar her i Landet ere lidet gunstige. De have stor Vanskelighed ved at faae og i længere Tid beholde dygtige Lærere i deres Tjeneste, baade fordi Lønningerne ved disse Skoler er overordentlig lave, og fordi Skolerne ganske mangle Efterlønsret for deres Lærere. Ved et Møde i Sommeren 1882 af Realskolebestyrere vedtoges en Henvendelse til Undervisningsministeriet, hvori man androg paa, at der foretoges Foranstaltninger, som kunde afhjælpe flere af disse Ulemper ved Realskolerne. Realskolerne skulde Administrationen og Lovgivningsmagten Tak for Opfyldelsen af to af de Ønsker, der bleve fremsatte i dette Andragende, nemlig Dnsket om Efter-syn og Vedligeholdelse af de fysiske Samlinger ved Realskolerne, hvad der finder Sted ved Latinskolerne, og Dnsket om Udgivelse af samtlige Aarsberetninger om Realskolerne til hel eller delvis Afsløsning af de tidligere Skoleprogrammer. Men de mere omfattende Henstillinger i dette Andragende have hidtil ikke høvt det Held at føre til noget Resultat for Realskolerne. Naar Udvalgets Flertal i Betænkningens Nr. 156 udtaler, at det ikke finder tilstrækkelig Grund til at gaa ind paa de foreslaaede Forhøielser, finder jeg deri et svagt Haab om, at ved 3die Behandling skal denne Nægtelse kunne blive taget tilbage. Jeg skal tillade mig ganske særlig at nævne en Skole, nemlig Korsør Real-